

en Mand, der kaldes Departementschef, da Ministeren ikke kan nøjes med at forhandle med en Mand, der kaldes Kontorchef, selv om denne Mand saa er bleven 70 Aar og lidt til; den nuværende Kontorchef er en Mand, der er oppe i Treferne, og en erfaren Mand; men denne Mand kaldes ikke Departementschef og har ikke Gage som saadan, og derfor er Ministeren slet hjulpen, og saa er man i Strid med det bureaukratiske Gradationsprincip. Det er rigtigt. Den ærede Minister har fuldstændig klart fremhævet, hvad der er Forskellen mellem min Tankegang og hans med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg tager Sagen ganske praktisk og siger, at det er en Urimelighed at oprette et Departementcheffs-embede, naar man ikke har mere at lægge ind under det. Naar man har to Mænd, en Departementschef og en Kontorchef, skal deres Arbejde være forskelligt. En Kontorchef og en Fuldmægtig kunne dele Arbejdet mellem sig saaledes, at visse Sager med en lokal Begrænsning ligge under den ene og visse under den anden; men vil man etablere den Ordning at have en Departementschef og en Kontorchef, skal der ogsaa være en Bælsensforstel mellem deres Arbejde. Er der ikke noget at bestille for en Departementschef, er der ingen Grund til at tage ham frem. — Jeg har ikke noget mod, at den ærede Minister, naar han vil imødegå mig, kommer ind paa Overtvivelsler; jeg tror ikke, han derved angriber mit Standpunkt videre. Jeg siger stimpelt hen, at den Ordning, som vi have levet under i 20 Aar, og som alle synes at være fornøjede med, har kunnet eksistere uden en Departementschef. — Jeg skal senere komme tilbage til det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Sthyr) i den Anledning. Dette, at jeg siger, at dette lille Kontor i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har kunnet styres uden egentlig Departementschef, det vil sige uden en Mand, som er lønnet og betalt som Departementschef, har nu givet den ærede Minister Anledning til at sige, at jeg er inde paa dette Udvælgningssystem, og at det fører til den Tscherningske Mening, at Landet skal regeres af en Minister og 6 Underofficerer. Det siger den ærede Minister blot, fordi jeg finder, at naar vi skulle have en Departementschef, skal det være en Mand, der med Hensyn til Arbejdets Omfang er stillet paa samme Maade som vore øvrige Departementschefer. Skønt det nu en Gang er saa, at der ikke er Stof nok til to Departementschefer under Kultusministeriet, skal man dog alligevel oprette et Departementcheffs-embede til, fordi den nuværende Departementschef,

Asmusen, siger, at han ikke kan overkomme alt, hvad der ligger under Kultusministeriet. Det er den praktiske Side af Sagen, og jeg synes egentlig ikke, at den ærede Minister har paavist, at der skulde være nogen særlig Banstuelighed i saa Henseende for ham, som paa Grund af sin tidligere Livsstilling som Videnskabsmand er særlig stillet til at danne sig en Oversigt over Sagerne og vel ogsaa er stillet til at styre. Jeg ser ikke, at den ærede Minister i mindste Maade har paavist, at der for ham vil blive nogen Banstuelighed.

Den ærede Minister fortabte sig i Betragtninger om, at der, naagtet vi ikke kende det i Rigsdagen — nej, det ved Gud, vi ikke gør — dog er en stor Lovgivningsvirksomhed i Kultusministeriet med Hensyn til Præstegaardsjordernes Omlægning og deslige. Det var egentlig et Lovgivningsarbejde og en Virksomhed, som den ærede Minister ikke kunde undvære en Departementschef til. Jeg tror, at det meget mere ligger under Kontorchefen og et rutineret Kontorpersonale. Det er ikke, som den ærede Minister mente, en Lovgivningsvirksomhed, det er ligefrem en Administrations-sag, som det er meget beklageligt, at Staten har taget sig paa, men som den nu en Gang har, og vel ogsaa kan komme ud over med det Personale, der haves. — Den ærede Minister var tillige inde paa det samme, som de to ærede Medlemmer for 11te Kreds, nemlig, at naar vi skulle have et Departement for Kirkevæsenet, er det, fordi det er saadan fine aandelige Sager, som maa have den allerfinesske Behandling af de fineste Embedsmænd. I Justitsministeriet famler man de mest heterogene Ting under en enkelt Departementschef. Man skal staa i Spidsen for Medicinalvæsenet, Retsplejen, Udskrivningsvæsenet, Lenskontrollen og for hundrede andre Ting. Det er der ikke noget i Vejen for; men kommer man over i Kultusministeriet, hvor vi have disse to eller rettere 3 Virksomheder, Kunst og Teater, Skolevæsenet og Kirkevæsenet, som alle have en vis sælles Lighed, er det ikke muligt at finde en dannet Mand, som under Ministerens Overledelse kan tage sig af disse Ting.

Det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) motiverede endelig dette Krav paa en Departementschef derved, at han sagde, at han undede Folketirken en Departementschef. Vi skulle altsaa gøre det, ikke for at gøre Ministeren en Gabeau, men for at give den danske Folketirke en saadan; den skal væsentlig ophjælpes ved, at vi saa en Departementschef i Kultusministeriet, og det